

Kathy Erteman

Vorm en huid

De minimalistisch vormen van het werk van Kathy Erteman worden verzacht door de rijk geschakeerde huid. Die combinatie geeft haar stukken een eigen complex karakter: beheerst en tegelijkertijd spontaan. De kleuren en texturen doen denken aan het werk van kunstenaars als Albers en Rothko.

Voor [Kathy Erteman](#) (Californië, VS, 1952) is het modernisme een belangrijke invloed geweest bij de ontwikkeling van haar werk. 'Mijn familie komt uit Europa en thuis was de inrichting navenant strak. Die achtergrond is gebleven. Ik verdiepte me later in Europees en Japans ambacht en design. Een belangrijke invloed heeft ook de kennismaking met het werk van Lucie Rie en Hans Coper gehad. Ik kon tijdens een reis naar Nederland op uitnodiging van de conservator de keramiekcollectie in de kelder van het Boymans

Museum in Rotterdam bekijken. Dat werk was in die tijd eigenlijk onbekend in de VS en het sloot helemaal aan bij mijn ideeën over esthetiek, over vorm en oppervlak.'

Deze achtergrond is niet alleen te zien in haar vrije werk, maar ook in de ontwerpen die ze maakt voor bedrijven. 'Ik ontwerp serviesgoed en doe binnenhuisprojecten. Ik heb veel ervaring met keramische productieprocessen en kan dus goed de vertaling maken van studiokeramiek naar fabrieksmatige productie.'

*Op de vorige pagina: **Saint Rosa**, 2012, handgedraaid, 29 x 25 x 25 cm, foto: Kimera Wachna
▼ **White Ledge**, 2019, 19 x 36 x 19 cm, foto: Alan Wiener. Op de volgende pagina: **Brush and Bleed Drum Vessel**, 2020, 27 X 27 X 9 cm. Foto's bij dit artikel, tenzij anders aangegeven: Kathy Etelman*

Sluijters

Kathy groeide op in een gezin, waar artistieke en kunst een belangrijke rol speelden. 'Mijn moeder was illustrator en daarna modeontwerpster. Er was altijd materiaal om mee te werken en ik werd aangemoedigd om mijn hart te volgen. Ik was vaak creatief bezig, in mijn eigen hoekje. Mijn vader was kunstliefhebber, maar zelf niet productief. Hij had twee ooms in Amsterdam, voor de oorlog fervente en bekende schilderijen-verzamelaars. Thuis in Los Angeles hadden we een paar overgebleven schilderijen uit hun collectie. Een ervan is nog altijd in mijn geheugen gegrift: het [beeldhouwersatelier](#) door Jan Sluijters.

Groot, mysterieus en kleurrijk. Het heeft een grote invloed gehad op mijn leven als kunstenaar. Toen ik ouder werd, dagdroomde ik over het leven in zo'n atelier. Ik zie er nog steeds mijn huidige leven in terug.'

Omweg

Op school had Erteman klei al ontdekt en leerde er draaien, ze was niet van de schijf weg te slaan. Dat bleek wel tijdens haar studie aan de Universiteit van Californië (UCLA). 'Ik besepte opeens dat ik mijn passie serieus moest gaan nemen, toen ik me ging haasten bij mijn studie om

▼ *Mood Vessels, 2020*

▲ *Pink Dot Drum Vessel*, 2020, 27 X 31 X 15 cm
Op de volgende pagina: *Half Night Vessel*, 2020, 25 X 23 X 20 cm

gauw terug te kunnen gaan naar het keramiekatelier. Dus schreef ik me in voor het BFA-programma (Bachelor of Fine Arts) aan de California State University Long Beach, waar ik in keramiek afstudeerde.' Ook daarna bleef Kathy na een aantal stages, workshops en cursussen steeds haar artistieke ontwikkeling en technische vaardigheden ontwikkelen, onder andere door artist-in-residencies, ook in het buitenland, zoals Israël, Singapore en India.

Techniek

Kathy werkt in series. 'Ik wacht niet op inspiratie, dat levert niks op. Ik heb een idee, maak wat schetsen, kijk wat ik nodig heb en begin het

maakproces. Ik gebruik wit steengoed, porselein en soms wit aardewerk. Meestal stook ik op 1240 °C (kegel 6).

Ik bouw de huid op met slib en glazuur. Ik meng mijn eigen glazuren, maar koop ook wel kant-en-klaar materiaal.'

Het werken met klei blijft toch vaak vallen en opstaan. 'Maar in ieder geval elke keer weer opstaan. Ik zeg altijd: de eerste is gratis. Je probeert iets nieuws en het lukt: het resultaat is goed en kwam makkelijk. Maar daarna lukt het niet meer. Je bent dan maanden of jaren bezig om dat resultaat weer te bereiken! Dat is klei. Een collega zegt dat dat straks op mijn grafsteen zal staan: *de eerste is gratis...*'

Kathy Erteman over haar *Cinture Vessel*: dit is een met de hand opgebouwde sculpturale vorm. Hij verwijst naar de menselijke figuur en emotionele gebaren, abstract vertaald in een minimalistische vorm.

De zachte, opgerolde rand van de anders zo strakke, rechtopstaande vorm is als het ware een soort zelfbeschermende krul naar binnen. De contrasterende zwarte stroken suggereren armen in een troostende omhelzing.

In deze onzekere tijden biedt het werken in de studio met een materiaal waarvan ik de uitkomst min of meer kan sturen, veel troost. Emoties worden herinneringen die in het werk worden verankerd, en ik leg ze vast voor later, wanneer de complexiteit van deze tijd beter begrepen zal worden.

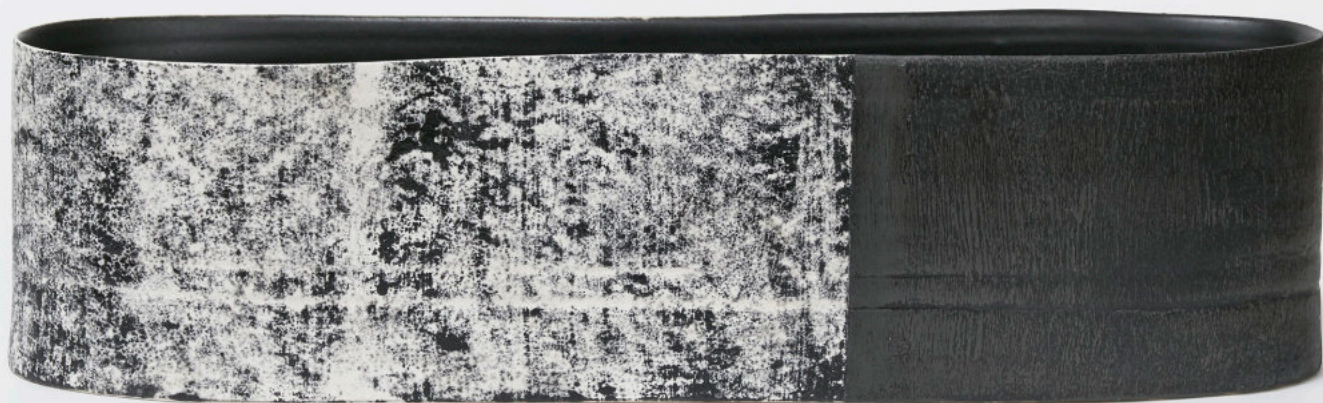
Het stuk is met de hand opgebouwd en de bovenrand is gedraaid. Ik voeg stroken steengoedklei op dezelfde manier samen als bakstenen en zo kan ik groter werk bouwen dan op de draai-schijf mogelijk zou zijn. De voegen blijven door het afgewerkte oppervlak heen zichtbaar, als huid over een ribbenkast.

De vorm van de bovenrand maak ik na het draaien ovaal om hem precies op de opening van het onderste deel te laten passen. Dan maak ik de twee delen aan elkaar. In een later stadium breng ik glazuren aan om de gewenste textuur en kleur te bereiken.

▲ *Cinture Vessel*, 2020, steengoed, met de hand opgebouwd en voor een deel gedraaid, 50 x 38 x 23 cm, foto: Alan Wiener

▼ *Snow and Tar Vessel*, 2019, ? x ? x ? cm, foto: ?

Nixi

Sinds 2007 heeft Kathy ontwikkelingswerk in Yunnan, Zuidwest China gedaan. 'Inmiddels is het gestopt, maar ik zou graag weer een dergelijk project doen. Destijds werd ik ervoor gevraagd door [Aid to Artisans](#), een non-profit organisatie die over de hele wereld trainingen geeft aan ambachtslieden om hun economische situatie en technische vaardigheden te verbeteren.'

Als keramist en ontwerper had Erteman de kennis en kunde om het project te begeleiden. 'Toen ik naar China vertrok voor een project van twee weken, had ik heel weinig informatie, maar de samenwerking met de lokale Tibetaanse Nixi pottenbakkers bleek prima te gaan. Het was een

echte uitwisseling tussen ambachtslieden – over techniek, kwaliteit en marketing – en ik bleef tien jaar betrokken bij het project.'

Met een aantal Nixi pottenbakkers reisde Kathy naar Jingdezhen (Jiangxi, China) voor trainingen en kennismaking met de bredere Chinese keramieksceen. De potters bezochten met haar ook de VS om te zien hoe Amerikaanse collega's werken. 'Het leven van de Nixi pottenbakkers is echt veranderd. Ze merken dat hun traditionele ambacht gewaardeerd wordt en ze zijn in staat geweest om de traditie voort te zetten en te moderniseren, zonder er afbreuk aan te doen. Op die manier zijn ze een stuk welvarender dan vroeger.'

Kathy Erteman Form and Skin

The minimalist forms of Kathy Erteman's work are softened by the richly toned skin. This combination gives her pieces their own complex character: controlled yet spontaneous. The colours and textures are reminiscent of the work of artists like Albers and Rothko.

For Kathy Erteman (California, USA, 1952) modernism has been an important influence in the development of her work. 'My family is from Europe and at home the furnishings were correspondingly formal. That background has remained. I later immersed myself in European and Japanese crafts and design. Getting to know the work of Lucie Rie and Hans Coper also had an important influence. During a trip to the Netherlands, I was invited by the curator to see the ceramics collection in the basement of the Boymans Museum in Rotterdam. That work was actually unknown in the US at the time and it completely matched my ideas about aesthetics, about form and surface.'

This background is not only reflected in her free work, but also in the designs she makes for companies. 'I design tableware and do interior projects. I have a lot of experience with ceramic production processes, so I can easily make the translation from studio ceramics to factory production.'

Sluijters

Kathy grew up in a family where artistry and art played an important role. 'My mother was an illustrator and then a fashion designer. There was always material to work with and I was encouraged to follow my heart. I was often creative, in my own corner. My father was an art lover, but not productive himself. He had two uncles in Amsterdam, who before the war were fervent and well-known painting collectors. At home in Los Angeles, we had a few remaining paintings from their collection. One of them is still etched in my memory: the sculpture studio by Jan Sluijters. Large, mysterious, and colourful. It has had a great influence on my life as an artist. As I grew older, I daydreamed about life in such a studio. I can still see my life today in it.'

Diversions

Erteman had already discovered clay at school and learned to turn it; she could not be kept away from the wheel. This became clear during her studies at the University of California (UCLA). 'I suddenly realised that I had to take my passion seriously when I rushed away from my studies to return to the ceramics studio. So I enrolled in the BFA (Bachelor of Fine Arts) program at California State University Long Beach, where I majored in ceramics.' Even after that, after a number of internships, workshops and courses, Kathy continued (to develop- omit) her artistic development and technical skill, including through artist-in-residencies, also abroad, such as Israel, Singapore and India.

Technique

Kathy works in series. 'I don't wait for inspiration, that doesn't work. I have an idea, make some sketches, see what I need and begin the journey of making. I use white stoneware, porcelain and sometimes white earthenware. I usually fire at 1240 °C (cone 6).

I build up the skin with slip and glaze. I mix my own glazes, but I also buy ready-mixed materials.'

Working with clay is often a trial and error process. 'But in any case, getting up again every time after failure. I always say: the first one is free. You try something new and it works: the result is good and came out easy. But after that, it doesn't work any more. You then spend months or years trying to achieve that result again! That is clay. A colleague says that will be written on my tombstone: "the first one is free..."

Kathy Erteman about her Cinture Vessel: this is a sculptural form built by hand. It refers to the human figure and emotional gestures, abstractly translated into a minimalist form.

The soft, rolled-up edge of the otherwise rigid, upright form is like a self-protective curl inwards. The contrasting black strips suggest arms in a comforting embrace.

In these uncertain times, working in the studio with a material of which I can more or less control the outcome offers great comfort. Emotions become memories embedded in the work, and I record them for later, when the complexities of these times will be better understood.

The piece is built up by hand and the top edge is turned. I join strips of stoneware clay together in the same way as bricks and this allows me to build larger works than would be possible on the turntable. The joints remain visible through the finished surface, like skin over a rib cage.

After turning, I make the shape of the upper edge oval so that it fits exactly into the opening of the lower part. Then I join the two parts together. At a later stage, I apply glazes to achieve the desired texture and colour.

Nixi

Since 2007, Kathy has done development work in Yunnan, Southwest China. 'It has now stopped, but I would like to do a similar project again. At the time, I was asked to do it by Aid to Artisans, a non-profit organisation that trains artisans all over the world to improve their economic situation and technical skills.'

As a ceramist and designer, Erteman had the knowledge and skill to supervise the project. 'When I left for China for a two-week project, I had very little information, but the cooperation with the local Tibetan Nixi potters turned out to be excellent. It was a real exchange between craftspeople - about technique, quality and marketing - and I remained involved in the project for ten years.'

With a number of Nixi potters, Kathy travelled to Jingdezhen (Jiangxi, China) for training and introduction to the wider Chinese ceramics scene. The potters also visited the US with her to see how American colleagues work. 'The lives of the Nixi potters have really changed. They find that their traditional craft is appreciated and they have been able to continue the tradition and modernise it, without detracting from it.'